

ΙΣΤΟΡΙΊΤΣΕΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ-ΑΣΤΕΙΑ

Μια καλή γυναίκα, της οποίας ήταν σοβαρό άρρωστος ο άνδρας, έκαμε παράκλησι ούδ' Άγιο Αντώνιο να κρατήσει τόν άρρωστο σ'ό κρεβάτι έννιά ήμέρες και έπειτα να τόν θεραπεύσθ.

'Αλλά τό πιάγμα έπηρε άλλο όρόμο. Τήν τετάρτη ήμέρα ο άρρωστος ένέθανε.

— 'Ωραίος άγιος, ειπε ή καλή γυναίκα. Τού ζητιά, ένα αύγό και σου πέλλει για όμελέτια.

— 'Εγώ, έλεγε ο Καλινό, ζυγίζω έξήντα πέντε χιλιόγραμμα, δάλλ χωρίς τίς γάμπες.

— Χωρίς τίς γάμπες; Μά πώς μορφέσατε να ζυγιόητε χωρίς τίς γάμπες;

— 'Απλοιοάτα, έκάθησα στή ζυγαριά... με τό πόδια κρεμασμένα έξω.

'Ο ζητιάνος με φωνή συγκινητική.

— Ασηπθήτε με, κύριε, είμαι τυφλός έκ γενετής.

'Ο διαβάτης σκαματά και διαβάζει μια πινακίδα κρεμασμένη σ'ό στήθος του ζητιάνου πού γράφει «Κωφάλαος έκ γενετής».

— Μά τί είσαι; τέλος πόντων; λέει σ'ό ζητιάνο. Φωνάζεις πώς είσαι σκαμμένος και ή πινακίδα σου γράφει πώς είσαι κωφάλαος.

— Με σπχωρείτε, κύριε, λέει ο ζητιάνος. Έκαμα λάθος. Αύτή ή πλεσρά της πινακίδος εινε για άλλη συνιοκία.

Και έγύρισε άπαθώς τήν πινακίδα από τό άλλο μέρος.

'Ο σελέμης.

— 'Έχεις ένα τοιγάδρο να μου δώσης;

— 'Αδύνατον. Δέν έχω παρά αύτό πού καννίζω και μερικά άλλα... για να τό καννίω όργότερα.

Στήν παγοθάλασσα της Έλβετίας Ένας όδηγός έξηγει τά ιστορικά τοεία σ' ένα Άγγλο και τήν κόρη του.

— Σ' αύτόν τόν κρημνό άκριβώς έπεσε και κατεκρημιόθη σ'ήν άβυσσο ο περίφημος μαρκήσιος ντ' Υρέ.

— Μά πώς γίνεται αύτό; διεμαρτυρήθη ο Άγγλος. Πέρισε μου έδειξατε άλλο κρημνό δύο ώρες μακρσρά από δώ, ώς τό μέρος πού έπεσε ο μαρκήσιος.

'Ο όδηγός δέν τό έχασε καθόλου.

— Πθανόν, ειπε. 'Αλλά τώρα σ'ας συνοδεύει ή κόρη σας και φαντάσθηκα πώς είταν πολλός όρόμος για τήν δεσποινίδα για να σ'ας πάγω ώς εκεί.

γιού! Πολλές οικογένειες έχουν κλάψει δικούς τους πού χάθησαν έτσι. Τό 1601, ο βαρώνος ντ'ε Σανιάλ, παπούς της κ. ντ'ε Σεβινιά κρηνοούσε μαζί μ' ένα συγγενή του, τόν κ. ντ' Ανζελύ ντ'ε Σαζέλ σ'ό Μπουριό. Ο βαρώνος είχε κορασιεί και ξεπαλώθηκε κάτω από τόν τσιγκό ενός δέντρου. Ο φίλος του δέν τόν διάκρινε καλά, από τό χρώμα τών ρούχων του τόν πήρε για έλάφι. Τού ρίχνει και τόν πετυχαίνει σ'ό μηρό. Ο βαρώνος πέθανε ύστερ' από έννιά ήμερών άγωνία.

Τό ίδιο δυστύχημα συνέβη και σ'ό Δελφίνο, τό γιού του Βασιλέως της Γαλλίας Λουδοβίκου ΧΥ. Σ' ένα κνήγι, στίς 20 Αυγούστου, 1755, σκότασε ένα εύγενή, τό μαρκήσιο ντ'ε Σαμπόρ. Συντετριμένος ο πρίγκηψ όρκίστηκε να μή ξαναπίση τουφέκι σ'ό χέρι του.

Οι στρατάροι Μασσένας και Μπερτιέ συνόδεσαν κάποτε τό Ναπολέοντα σ' ένα κνήγι, όταν δεξαφια πέρας ένα σμήνος από πέριδικες. Τιμητικώς άφησαν τόν Ναπολέοντα να ρ'έξη πρώτος. Ρίχνει και ο Μασσένας δέχεται σ'ό μάτι ένα σφο σκάγια. Τρέχουν να τόν βοηθήσουν. «Μπερτιέ, φωνάζει, ο Ναπολέον, έσύ έπληγώσες τό Μασσένια!» 'Ο Μπερτιέ διαμαρτυρείται, ο Ναπολέον έπιμένει, ο Μπερτιέ σκαίπει και όλοι γροίτουν πίσω χωρίς κέφι. Μά μόλις έπέστρεψαν σ'ό Παλάτι του Μαυμαϊζόν, ο Ναπολέον πού εΐχε να κανονίσει καλά τίς δουλειές του, φωνάζει τό Λαρε, τόν έξοχο χειρουργό, τόν παρακαλει να έπισκεφθ'ό Μασσένια και τόν έπιφορτίζει συγχρόνως να τού δώσει ένα γράμμα. Αυτό τό γράμμα περιείχε τήν όνομασία του στρατάρχου σ'ε άρχηγό της στρατιάς της Πορτογαλλίας. «Αύτός ο διαβολάνθρωπος, φωνάζει ο Μασσένια, καθώς διάβασε τό γράμμα μ' ένα γέλιο πού φανέρωνε τή χαρά του, ξέρει να μάς ρίχνει πάντοτε σ'άχτη σ'ά μάτια.»

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

A. M.

'Ασυνείθιστος και ιδιόρρυθμος τύπος γυναικός, συντελή ώς εύχάριστος αντίδρασις με τούς γνωστούς και συνήθεις τύπους τών κοσμικών κυριών πού εινε είδος κόπιε ή μιá από τήν άλλη. Φυσιογνωμία έκφραστική, μάτια εύμορφα. Σιλουέττα μάλλον όσυλουπιασθη πού κερδίζει πάντως χάριε σ' ένα φυσικόν λαϊσσο-άλλε πού τήν διακρίνη. Φορέματα μάλλον άπλά και πρό πάντων ύποδεικνύοντα έπίμονον τάσιν όχι μόνον να μην εινε περιβλεπτα άλλα να περνούν άπαράτηρητα. "Ημισία κοσμική, δέν θεάται σκαδόν ποτέ σ'ε κοσμικά πόστα και ντάνοιγκ. 'Αντιθέτως εινε πολύ τακτική σ'ε δεξιώσεις ύπαγόμενες σ'ε φιλικόν της κύκλον. Κάποτε ειχε δώσει δείγματα θεατρικής ιδιοφυίας λοβοσά μερος σ'ε καλλιτεχνική έσπεριδα ύπερ φιλανθρωπικού σκοπού. Σωφάραει με έξαιρετικήν έπιδεξιότητα, και εινε τό πλέον προσφιλέ της σπόρ. 'Η Μενταιν

*

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τήν παρελθοσαν Πέμπτην δεξιώσις μπριτζ παρά τω κ. και τή κ. Νικολαΐδη.

— Μερικί εμφανίσεις κυριών και δεσποινίδων πού μόλις έπέστρεψαν έκ Παρισίων έγιναν δεκατί με ιδιαίτερον ένθουσιασμόν. Μεταξύ τούτων ήσαν έις Α. Γρηγοριάδη με άκαταγχιον σ'ε κομψότητα και χάριν κοστούμι σπόρ, άποτελούμενον από «σαντιζ» ζερσέ λευκόν, γιακάς και μέση δύο φάτσες ή μία κίτρινη ζωρηή και ή άλλη καφέ, γελέκο από τρικό άσπρο, φούτα πλισσέ από μαροκαϊν λευκό καπέλο λευκό από είδος βελούδο κοστόρι λευκό, σ'ε φόρμα παναμά, έις Διομαντοπούλου τουαλέττα έναρμονιζομένη θαυμάσια! από κρέπ-ντ'ε-σίν και βελούδο-ντ'ε-λαϊν σ'ε άπόχρωσιν βέρ-παστέλ, έις Κυριακίδη ροσιμτώτων ανσόμπλ φόρεμα από τζερσέ μπέξ, μαντώ από ύφασμα μπέξ γαρνιρισμένο με «ζιράφ».

— Ένα θαυμάσιον σύνολον ή έις Νικολαΐδη με φόρεμα άποτελούμενον από καζάκ από ύφασμα μεταλλικό—άχρον άσπον του τέλευτου σικ—σ'ε χρώμα γκρι και φούστα πλισσέ μαροκαϊν όμοιόχρωμον.

— Νέον κέντρον έπεβλήθη στίς συνήθειες τών κοσμικών κυριών και κυριών, κυρίως δέ κατά τήν ώραν του γευματος παρατηρείται άκαρτία όλων τών γνωστών και τών έπανερχομένων έκ Παρισίων κυριών με τουαλέττες της νέας σαιζόν.

— Είς τά έξοχικά κέντρα όχι μόνον έξακλουσθεί ή χορευτική κίνησις, άλλα τελευτέως παρατηρείται και μεγαλειότερα ζωηρότης, ύπελομένη εις τήν «σαντρέ» από νησιά έξοχά και εύρωπαϊκός βιλάντ'ά. Έπομένως τό θέμα εινε πλέον ένδοιαφέρον διότι προσετέθησαν νέες φυσιογνωμίες, νέοι τύποι, νέες τουαλέττες. Τήν παρελθοσαν Κυριακήν σ'ό Καστρί έγενημάτιζε πολλός κόσμος, και μετά χορός. Παρουεθήσαν κ. και κ. Κυριακού τουαλέττα μπλε ρουά, καπέλλο καστόρινο όμοιόχρωμον, μαντώ μπέξ με γούνα, κ. και έις Φορέσθη τουαλέττα κομψή βελουδιένια ρουίγ και μαντώ γκρι με γούνες πτι γκρι, κ. και κ. Καραπάνου ανσόμπλ μαύρο, κ. και κ. Βριζάκη κ. Μεσοειζή, κ. και κ. Ράλλη χαριτωμένη ανσόμπλ κρέπ σάτεν γκρι άρζάν μαντώ όμοιόχρωμον, καπέλλο καστόρινο γκρι άρζάν βελούδο σ'ε σχήμα παναμά, κ. και έις Σασονάτσου ζωρεζέττ και βελούδο λι-ντ'ε-βέν.

— Έκτάκτως πολύκοσμη συγκέντρωσις τήν παρελθοσαν Κυριακήν σ'ας 'Ιπποδρομίας. Βεβαίως δέν μπορεί να γράψη κανεις προκειμένου για τουαλέττες ότι έλαβεν ώραν συναγωνισμός κομψών και μεδών τουαλετών, άλλα όπωδηποτε έσημασθησαν άρκεαι τερπνά εμφανίσεις. Μεταξύ τών κυριωτέρων ήσαν κ. Α. Χατζέμη άπλουστάτη τουαλέττα σπόρ ροζάττ και μπανικό καπέλλο όμοιόχρωμον, κ. Παπάγου φόρεμα και καπέλλο πράσινο άμυγάλο, κ. Κ. Ταρίφη χαριτωμένη κορμωσασιά, με φόρεμα πολύ συμπαθητικό μαύρο κρέπ-ντ'ε-σίν, τό όποιον ήτο γαρνιρισμένο με πλισσέ παννά, σ'ε κορσάξ έσχημάτιζε μολεσοδ—διά της άνωτέρω γαρνιτούρας—γιακάς λευκός, καπέλλο ιδιόρρυθμον και πολύ σικ από καστόρι μαύρο και μεταξωτό. Έις Κ. Καπιταίχη κρέπ-ντ'ε-σίν λοβάντ, γαρνιρίσμα μπάντες πλισσέ, καστόρι όμοιόχρωμον με βελούδινες κορδέλες.

— Έξαιρετικώς εμφανίσεις: μιá κυρία ώραιότατη ξανθή προφανώς ξένη—με τουαλέττα από βελούδο -μυφόν- ροζάττ και καπέλλο καστόρινο όμοιόχρωμον, κ. Ράλλη ταφτά μαύρο, καπέλλο καστόρινο μπέξ, κ. Μεταξά σύνολον χαριτωμένο, τουαλέττα μπερι με μπλε και πράσινο μαντώ μπλε μαρίν, ά'λ ύστιατο καπέλλο όμοιόχρωμον.

— 'Η έναρξις της χειμερινής κοσμικής κινήσως θα γίνη επί τή εδκαρία τών γάμων ώραιότατης και γνωστής 'Αθηναίας, και θα έπακολουθήση χορός.

'Η Μενταιν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Τό βον φύλλον της «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» τό όποιον εκδίδεται μεθαύριον Σάββατον, 9ην του μηνός. 'Αφθονία έκλεκτής ύλης. 'Η συνέχεια της έξωτικής ιστορίας του «Τριστάνο» και της 'Ιζόλδης, «Οί Πολωνοί 'Ερασταί», «'Η ζωή στή Βενετία τόν 18ον αιώνα», «Πώς ζή ή "Αστα Νιέλσεν», «'Η δολοφονία ένός 'Ακαδημαϊκού», «'Η ιστορία του διασήμου ληστού Ρομανέτι», «Πώς κατασκευάζεται τό καουτσούκ», «'Η ιστορία της έφημερίδος δια μέσου τών αιώνων», «Πώς να είσθε ώραιες» και άπειρα άλλα διηγήματα, παραμύθια, περιεργα, άστεία, ανέκδοτα, μόδες, ποιήματα έλληνικά και ξένα, γελοιογραφίες, φωτογραφίες έλληνικές και εύρωπαϊκές κ. τ. λ. κ. τ. λ. κ. τ. λ.